

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3349/2019. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.116/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Karsai Dániel András, Karsai Dániel Ügyvédi Iroda) eljáró jogi személy indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.116/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint az indítványozó erdőgazdálkodó összesen három erdőrészleten hajtott végre tarvágást, az alábbiak szerint.
- [3] Az egyik erdőrészleten az illetékes erdészeti hatóságnál 2,80 hektár területre jelentett be az indítványozó tarvágást, azonban a Somogy Megyei Kormányhivatal mint elsőfokú hatóság utóbb megállapította, hogy az indítványozó a bejelentettnél nagyobb területet termelt le, és ezért erdőgazdálkodási bírsággal sújtotta. A másodfokon eljáró Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (a továbbiakban: NÉBIH) Erdészeti Igazgatóság az elsőfokú határozatot a bírság összege tekintetében megváltoztatta, 4.369.000 forint helyett 3.757.400 forintban határozta meg, tekintettel arra, hogy a bírság alapjául szolgáló fatérfogat mértékét a másodfokú hatóság csökkentette.
- [4] A másik erdőrészleten az indítványozó 5,00 hektár területre jelentett be tarvágást, azonban a Somogy Megyei Kormányhivatal mint elsőfokú hatóság utóbb megállapította, hogy az indítványozó a bejelentést meghaladó mértékű területet termelt le, és a bejelentéstől eltérően valósult meg a tarvágás az erdőrészlet észak-nyugati sarkán, melynek következményeként az indítványozót 2.020.000 forint erdőgazdálkodási bírsággal sújtotta. A határozatot a másodfokon eljáró NÉBIH Erdészeti Igazgatóság helybenhagyta.
- [5] A harmadik érintett erdőrészleten az indítványozó 5,00 hektár területre jelentett be tarvágást, azonban a Somogy Megyei Kormányhivatal mint elsőfokú hatóság utóbb megállapította, hogy az indítványozó a bejelentést meghaladó mértékű területet termelt le, továbbá a tarvágás két szomszédos erdőrészletet is érintett, melyre vonatkozóan az indítványozó bejelentést nem tett. Az elsőfokú hatóság az indítványozót 5.116.600 forint erdőgazdálkodási bírsággal sújtotta, a másodfokon eljáró NÉBIH Erdészeti Igazgatóság azonban a bírság összegét megváltoztatta és az indítványozót 4.853.000 forint erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte, tekintettel arra, hogy a bírság alapjául szolgáló fatérfogat mértékét a másodfokú hatóság csökkentette.
- [6] Az indítványozó mindhárom határozatot külön-külön keresettel támadta meg. Az elsőfokon eljáró Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a pereket egyesítette.
- [7] 1.2. A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.383/2016/22/II. számú ítéletével az ügyek egyesítését követően mindhárom határozatot az elsőfokú határozatokra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság a bizonyítékok értékelése alapján megállapította, hogy az eljáró hatóságok a tényállás tisztázása során elmulasztották a mérési hibahatár alkalmazását, illetőleg annak figyelembevételét a túlvágás, majd az erre épülő fatömeg és erdőgazdálkodási bírság meghatározása során. A mérési hibahatár alkalmazhatóságát a bíróság a tarvágás időpontjában hatályos 153/2009. (XI. 13.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 24. § (4) bekezdése szerinti erdészeti nyilvántartási térképre vonatkozó hibahatár alapján állapította meg. Az ítélet szerint az elsőfokú hatóságnak a megismételt eljárásban a bíróság által megállapított tényállásnak megfelelően kell meghoznia a döntését, mely alapján az első erdőrészlet vonatkozásában 0,03 hektár bejelentéstől eltérő fakitermelés történt, a második erdőrészlet esetében nem történt

bejelentéstől eltérő fakitermelés, míg a harmadik erdőrészlet esetében mindösszesen 0,24 hektár bejelentéstől eltérő fakitermelés valósult meg.

- [8] 1.3. A NÉBIH jogutódjaként eljáró Pest Megyei Kormányhivatal felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Kfv.VI.37.116/2018/6. számú ítéletével a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a kereseteket elutasította. A Kúria ítélete szerint az éves erdőgazdálkodási tevékenység gyakorlásának szabályait az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Erdőt.) 41–42. §-ai tartalmazzák. A határozatok meghozatala idején hatályos 41. § (1) bekezdése értelmében az erdőgazdálkodó erdőgazdálkodási tevékenységet az erdészeti hatósághoz történt előzetes bejelentést követően végezhet, a 41. § (2) bekezdése pedig rögzítette a bejelentés kötelező tartalmi elemeit. A fakitermelésre irányadó szabályokat az Erdőt. korábban hatályos 70–74. §-ai határozzák meg. Az Erdőt. végrehajtásáról szóló, a fakitermelés idején hatályos Vhr. 23–24. §-ai az éves erdőgazdálkodási tevékenység bejelentésének szabályait rögzítik, a 24. § (4) bekezdése pedig arra az esetre tartalmaz előírást, ha a tevékenység nem a teljes erdőrészletet érinti, mert ebben az esetben a bejelentéshez csatolni kell az érintett részterületet ábrázoló erdészeti nyilvántartási térkép megfelelő méretarányú másolatát. A Kúria megítélése szerint a Vhr. 24. § (4) bekezdése – figyelemmel annak nyelvtani, logikai és rendszertani értelmezésére is – az erdőgazdálkodási bírság kiszabása jogalapja és összegszerűsége körében nem alkalmazható, az ugyanis magára a nyilvántartási térképre, és nem pedig a kitermelés módjára és az azzal érintett területre vonatkozik. Ez pedig egyben azt is jelenti, hogy a térképre vonatkozó hibahatár-előírások az erdőgazdálkodási bírság vonatkozásában nem bírnak jelentőséggel, azaz a másodfokú határozatok helyesen határozták meg az erdőgazdálkodási bírság alapjául szolgáló területet.
- [9] 1.4. A Kúria ítéletével szemben az indítványozó terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-ára alapítva, kérve a Kúria Kfv.VI.37.116/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állítva.
- [10] Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jog sérelmének tekinti, hogy a Kúria az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmének tartalmát nem vette figyelembe, így többek között arra sem tér ki, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet miért tartja megalapozatlannak. Az indítványozó ugyancsak az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmeként azonosítja, hogy a Kúria a jelen alkotmányjogi panaszban támadott ítéletének meghozatalát megelőzően két héttel, azonos összetételű tanácsban eljárva, azonos felek között azonos jogvitában eltérő döntést hozott. Az indítvány szerint az a tény, hogy a Kúria semmilyen formában nem indokolta, hogy ugyanazon jogi helyzetet miért ítéli meg rövid időn belül teljesen eltérően, jogos kétséget kelthet az eljáró bíróság pártatlansága tekintetében is, még akkor is, ha az indítványozó számára nem állnak rendelkezésre olyan információk, amelyek a Kúria befolyásolását támasztanák alá.
- [11] Ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése részét képező bírósághoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmeként értékeli az indítvány, hogy azáltal, hogy a Kúria (szemben a két héttel korábbi döntésével) nem kötelezte a hatóságokat új eljárás lefolytatására, megfosztotta az indítványozót a bírósághoz való hozzáférés jogától, és ezáltal a jogorvoslathoz való jogától is.
- [12] Az indítványozó végezetül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot tartalmazó XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét is megvalósulni látja azáltal, hogy az indítványozó korábban hivatkozott az ún. üzemterv hibájára is, melyet a másodfokú hatóság figyelmen kívül hagyott, és melyre éppen ezért a kereseti kérelem is kitért. Azáltal, hogy a Kúria ítélete nem teszi lehetővé ezen lényeges eljárási jogszabálysértés megismételt hatósági eljárásban történő megoldását, az indítványozó a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát is kiüresítette.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria közbenső ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2019. március 20. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2019. május 20. napján,

határidőben adta postára. A jogi képviselővel eljáró indítványozó csatolta az eljáró jogi képviselő meghatalmazását. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének eleget tesz.

- [15] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét egyaránt állította az indokolási kötelezettség elmulasztására, a pártatlanság követelményének sérelmére, a jogalkalmazás egységességének és kiszámíthatóságának sérelmére és a bírósághoz fordulás jogának megsértésére hivatkozással.
- [17] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő indokolt bírói döntéshez való jog sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárás törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]} Az Alkotmánybíróság azt ugyanakkor nem vizsgálja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, hanem csupán azt értékelheti, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálta-e és ennek értékeléséről döntésében számot adott-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolt bírósági döntéshez való jog csak azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}, az indokolás hossza pedig önmagában nem alkotmányossági kérdés {3312/2018. (X. 12.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [18] Miközben a bírói döntések kiszámíthatósága nem csupán kívánatos, hanem az ítélkező bíróságok tekintélyét is növeli, az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasszal kapcsolatban rámutat arra, hogy az Alaptörvénynek, illetőleg a hatályos eljárás törvényeknek megfelelően a Kúriát az indokolási kötelezettség a felek által a perben előadott érvek (jelen esetben a felülvizsgálati kérelemben és ellenkérelemben szereplő érvek) tekintetében terheli. Nem vetheti fel az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét, ha a támadott bírói döntés indokolása nem tér ki olyan kérdésre, amely az indítványozó szerint ugyan kívánatos lett volna, azonban azt sem a felülvizsgálati kérelem, sem pedig a felülvizsgálati ellenkérelem nem tartalmazta.
- [19] Az indítványozó szerint a támadott bírói döntés azért is sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot, mert a Kúria sem az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmének tartalmát nem vette figyelembe, sem pedig arra nem tért ki, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet miért tartja megalapozatlannak. Az Alkotmánybíróság kiemeli: a felülvizsgálati ellenkérelem szükségképpen a felülvizsgálati kérelemre vonatkozik, az indítványozó pedig nem csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből nem vezethető le sem az a követelmény, hogy a Kúria a felülvizsgálati ellenkérelmet ugyanolyan szinten ismertesse, mint a felülvizsgálati kérelmet, miként az sem, hogy a Kúriának az ellenkérelem elutasítását részletesen indokolnia kellene {3150/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [40]}. Ennek megfelelően akkor, ha a Kúria egyértelmű indokát adja az ítéletben annak, hogy a felülvizsgálati kérelmet miért találja alaposnak, az szükségképpen az azzal ellentétes tartalmú felülvizsgálati ellenkérelem alaptalanságát is jelenti. Különösen igaz ez akkor, amikor az alapügy eldöntésének központi eleme valamely jogszabály adott ügyben való alkalmazhatósága. Jelen esetben a Kúria különösen az ítélet indokolásának [32], [36] és [38] szakaszaiban egyértelműen megindokolta, hogy miért tartja a felülvizsgálati kérelmet alaposnak, az ítélet [39] bekezdése pedig arra vonatkozóan tartalmaz egyértelmű indokolást, hogy mely kérdéssel nem foglalkozhatott jelen felülvizsgálati eljárás keretei között a Kúria. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó a Kúria fenti indokolását vitatja, vagy azt nem tartja kellően részletesnek, még nem értékelhető az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt indokolt bírói döntéshez való jog sérelmeként, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem tekinthető.
- [20] Az ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező pártatlanság követelményével összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakat emeli ki. Az eljáró bíróság pártatlanságának követelménye azt biztosítja, hogy az ítélkező bíró az ügyben részt vevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől

mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A pártatlanság követelménye egyaránt értelmezhető a bíró ítélkezési tevékenységével és a jogszabályi környezettel összefüggésben, mely utóbbi szerint az eljárási szabályoknak törekedniük kell minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthet. A pártatlanság érvényesülése ugyanis nélkülözhetetlen eleme annak a közbizalomnak, amelynek képviselője a demokratikus társadalmakban a bírói hatalom egyik legfőbb kötelessége {áttekintően: 33/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az indítványozó ugyanakkor a pártatlanság sérelmét kizárólag azzal támasztja alá, hogy az eljáró bíróság az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben számára kedvezőtlen döntést hozott, miközben ugyanezen összetételű bírói tanács korábban hasonló tárgyú ügyben az indítványozó számára kedvezően döntött. Ugyanakkor maga az indítványozó is rögzíti, hogy nem állnak a rendelkezésére olyan információk, amelyek a Kúria befolyásolását támasztották volna alá. Az indítványozó által előadott érvelés ezért nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság követelménye sérelmének kételyét, és az indítvány ebben az elemében sem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

- [21] Az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy önmagában az a kérdés, hogy a Kúria azonos tanácsa rövid időn belül hasonló ügyekben ellentétes döntést hoz, jogegységi kérdésnek minősíthető. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése értelmében kifejezetten a Kúria – és nem pedig az Alkotmánybíróság – feladata, hogy biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét. Ennek megfelelően önmagában az nem alkotmányossági kérdés, és ekként az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét sem vetheti fel, hogy a Kúria hasonló ügyben korábban hasonló vagy eltérő döntést hozott-e. A jogegység biztosítása ugyanis – ha annak szükségessége felmerül – a bíróságokra kötelező jogértelmezés keretében a Kúria feladata {lásd például: 3144/2019. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [19]}. Ez már csak azért is igaz, mert az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz keretében a támadott bírói döntés(ek) és az Alaptörvény összhangját, és nem pedig a támadott bírói döntések egymással való összhangját vizsgálja, az indítványozó által viszonyítási pontként megjelölt korábbi bírói döntésre pedig az indítványhoz kötöttség elvéből következően az Alkotmánybíróság egyébként sem terjesztheti ki a vizsgálatát.
- [22] Az ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga értelmében a fél kérelemmel fordulhat a bírósághoz és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, a jogvitát pedig a bíróságnak az eljárási törvények keretei között, és azok előírásaira figyelemmel érdemben kell elbírálnia, és arról érdemben végrehajtható határozatával, végérvényesen kell döntenie {lásd például: 24/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [18]}. A bírósághoz fordulás joga ugyanakkor nem értelmezhető akként, hogy az alapján a peres félnek joga lenne arra, hogy a hatóságokat, illetőleg az alsóbb fokon ítélkező bíróságokat a Kúria új eljárás lefolytatására utasítsa, és ezáltal a peres fél számára ismételen megnyissa a bírósághoz fordulás lehetőségét. Azt pedig maga az indítványozó sem állította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga azért szenvedett volna sérelmet, mert az ügyben eljáró bíróságok nem bírálhatták felül érdemben az alapügyben született közigazgatási határozatokat. Az alkotmányjogi panasz ezért nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás joga sérelmének kételyét sem, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem minősíthető.
- [23] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét is állítja, tekintettel arra, hogy a Kúria nem kötelezte új eljárás lefolytatására a hatóságokat és elutasította az indítványozó keresetét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljárás során a jogorvoslat lehetősége a felek, így az indítványozó számára is rendelkezésre állt, a jogorvoslathoz való jog pedig nem értelmezhető akként, hogy az alapján az indítványozónak meghatározott tartalmú, az indítványozóra kedvező bírói döntésre lenne Alaptörvényben biztosított joga {hasonló értelemben például: 3021/2019. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [31]}. Az indítványozó ugyanakkor a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak számára hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek {lásd például: 3181/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz a XXVIII. cikk (7) bekezdése állított sérelmével összefüggésben sem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti alternatív feltételek egyikét sem.
- [24] Az indítványozó végezetül a XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmeként értékeli, hogy az eljárás során hivatkozott az üzemterv hibájára is, melyet a másodfokú hatóság figyelmen kívül hagyott, és melyre éppen ezért a kereseti kérelem is kitért. Az indítvány szerint azáltal, hogy a Kúria ítélete nem teszi lehetővé ezen lényeges eljárási jogszabálysértés megismételt hatósági eljárásban történő orvoslását, a támadott bírói döntés a közigazgatási határozaton keresztül az indítványozó XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti jogát is kiüresítette. Az Alkotmánybíróság rámutat: a másodfokú határozatok egyértelmű indokát adták annak, hogy miért hagyták figyelmen kívül

az indítványozó üzemterv hibájára vonatkozó érvelését, ahogyan azt egyébként az indítványozó kereseti kérelme is egyértelműen rögzíti. Az a tény, hogy az indítványozó a hatóság indokolt álláspontját vitatja, olyan tényállásmegállapítási, bizonyíték-értékelési, illetőleg jogértelmezési kérdésnek tekinthető, amely nem vetheti fel a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem minősül.

- [25] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezért megállapítja, hogy az indítvány sem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, illetőleg nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, azaz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikét sem.
- [26] 3. Az Alkotmánybíróság mindezen érvek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

Budapest, 2019. november 19.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1465/2019.

